

ग्रहपुष प० ग्रहं पुष्णाति स्वकरैः पुष-क । सूर्यो हेम०
तस्य च तथात्वं खगोलशब्दे प० दृश्यम् ।

ग्रहप्रत्यधिदैवत न० इत० । ग्रहाणां देवतानां देवतासु
अग्न्यादिषु ग्रहयज्ञशब्दे २४३५ पृ० दृश्यम् ।

ग्रहबल न० इत० । ग्रहाणां बलभेदे तानि च दृष्टव्यान्ते
तद्व्याख्याने भट्टोत्पलेन चोक्तानि यथा

“खोच्चसुहृत्खलिकोणनवांशैः स्थानबलं खगृहो-
पगते च । दिक्षु बुधाङ्गिरसौ रविभौमौ सूर्यस्ततः सित-
शीतकरौ च । उदगयने रविशीतमयूखौ वक्रसमा-
गमगाः परिशेषाः । विपुलकरा युधि चोत्तरसंस्थाश्चेति
वीर्ययुताः परिकल्प्याः । निशिशशिकुजसौराः सर्वदा
त्रोऽक्षि चान्ये बलसितगताः स्युः क्रूरसौम्याः क्र-
मेण । इत्यनदिवसहोराभासपैः कालवीर्यं शकुबुगु-
शुचराद्याद्विज्ञेयं वीर्यबलम्” इह ज्ञात्वा । “अत्र ग्रहाणां
चतुर्विधं स्थानदिक्चेष्टाकालाख्यं बलम् । तत्र तावत्
स्थानदिग्बलं दोषकेनाह “खोच्चसुहृदिदि खगृहणं
प्रत्येकमभिसंबध्यते तत्र खोच्चं स्थितो ग्रहो बलवान्
भवति, तात्कालिकस्य सुहृदो मित्रस्य चेत् स्थितो बलवान्
नेव खलिकोणे व्याप्तीयमूललिकोणे स्थितः, खनवांशे
स्थितः, खगृहे खराशाब्जपगतः प्राप्नो बलवानेव, एते-
षामन्यतमे स्थितो ग्रहः स्थानबलयुक्तो भवति ।
तत्रार्कस्य सिंहः खलिकोणम् तदेव गृहं ज्ञेयम् ।
चन्द्रस्य द्वय उच्चः सत्यं लिकोणम्, भौमस्य मेषः
लिकोणम् तदेव खल्लेजं, बुधस्य कर्कश उच्चः सैव मूल
लिकोणं खल्लेजं च । गुरोः धनू लिकोणं, तदेव
अश्वमेव सौरेः कुम्भल्लिकोणम् तदेव खल्लेजम् । शुक्रस्य
तुला लिकोणं तदेव खल्लेजम् एतेषामाचार्येण
विशेषोक्तः अस्माभिरन्यहोराशास्त्रादानीय शिष्टप्र-
ज्ञितायेह लिख्यते तथा च सारावल्ल्याम् “विंशतिरंशाः
सिंहे लिकोणमपरे खभवनमर्कस्य । उच्चं भागवितयं
द्वय इन्दोः स्थास्त्रिकोणमपरेऽंशाः । द्वादशभागा मेषे
लिकोणमपरे खभन्तु भौमस्य । उच्चफलं कन्यायां बुधस्य
तद्व्याप्तीः सदा चिन्त्यन् । परतस्त्रिकोणजातः पञ्चभिरंशैः
स्वराशिजं परतः । दशभागा जीवस्य लिकोणफलं स्वभं
परं चापे । शुक्रस्य तु तिषयोऽंशास्त्रिकोणमपरे घटे
स्वराशिजः । कुम्भे लिकोणजनिते रविजल रवेर्यथा
स्थिते एतद्व्याप्तिचतुष्टयम् । दिक्षु बुधाङ्गिरसावित्यादि ।
प्राच्याद्याद्यु चतसृषु दिक्षु क्रमाद्बुधादयो बलिनो भवन्ति

तत्र पूर्वस्यां बुधाङ्गिरसौ ज्योतिषौ बलिनौ भवतः
लग्नस्यावित्यर्थः दक्षिणस्यां रविभौमौ सूर्याङ्गिरसौ
दशमस्यावित्यर्थः पश्चिमायां सूर्यस्ततः शनिः सप्तमस्य
इत्यर्थः । उत्तरस्यां सितशीतकरौ शुक्रचन्द्रौ चतुर्थ-
स्यावित्यर्थः । यो ग्रहो यत्र बली स तस्मात्प्रमस्या
नस्यो विबलो भवति मध्येऽनुपात उक्त इति सर्वत्रयं
परिभाषा ग्रहाणासुचनीचप्रविभागे राशीनां दिग्बल
प्रविभागेऽपि, तथा च यत्नेश्वरः “युवैन्द्वौ पूर्वविल-
ग्नसंस्थौ नभस्तलस्थौ च दिशकरौ । सौरोऽक्षगः
शुक्रनिशाकरौ तृतीयौ स्थितौ तौ सर्वलौ भवेतामिति” ।
अन्यत्र ग्रहाणाम् अन्तरेऽनुपात एव युक्तः । एतत्-
ग्रहाणां दिग्बलमुच्यते । अधुना चेष्टाबलं दोषकेनाह
उदगयने इति मकरादिराशिषट्कसुत्तरमयनं कर्कटादि-
राशिषट्कं दक्षिणमयननिर्नात उदगयने उत्तरायणे
रविशीतमयूखौ सूर्यचन्द्रभौमौ बलिनौ भवतः । परि-
शेषाः भौमबुधगुरुसितसौराः वक्रगाः विपरीतगतयो
बलिनो भवन्ति तथा समागमगाश्चन्द्रेण सहिताः
बलिन एव चन्द्रेण संयोगो ग्रहाणां समागमशब्दाच्चः
रविणा सहान्तमयो भौमादीनां परस्परं युद्धम् उक्त-
ञ्चाचार्यविष्णुचन्द्रेण “दिवसकरेणास्तमयः समागमः
शीतरश्मिसहितानाम् । कुक्षतादीनां युद्धम् निगद्यतेऽ-
न्योन्ययुक्तानामिति” विपुलकरा इति विपुलाः करा येषां
ते विपुलकराः विपरीतरश्मयो बलिनो भवन्ति शीघ्र-
केन्द्रे द्वितीयतृतीयपदस्ये ग्रहस्य विपुलकरत्वं प्रायः
सम्भवति वक्रासन्नत्वात् युधि संग्रामे चोत्तरसंस्था
बलिन एव कुक्षतादीनां युद्धमित्युक्तम् । तत्र यः उत्तर-
दिग्भागसंस्थितो जयी स च बलवान् उत्तरसंस्थित-
मलोपलक्षणार्थम् । यस्तेजसी स एव बलवान् तत्रै-
तज्जयलक्षणम् “दक्षिणदिक्स्थः पर्यो वेपथुरप्राप्य
सच्चिद्रूपतनुः । अधिरूढो विक्रान्तिः प्रभो विवर्यश्च यः ।
स जितः उक्तविपरीतलक्षणसम्पन्नो जयगतो विनि-
दिष्टः । विपुलः स्निग्धोद्युतमान् दक्षिणदिक्स्थोऽपि जय
उक्तः” इति एतच्छुक्रस्य प्रायः सम्भवति यस्मात्पुलिशा-
चार्यः “सर्वे जयिन उदक्स्था दक्षिणदिक्स्थो जयी शुक्रः”
इति । एतच्चेष्टाबलम् एषामन्यतमेन संयुक्तचेष्टाबल-
संयुक्तो भवति । अधुना ग्रहाणां कालबलं नैस-
र्गिकबलं च बालिन्याह निशीति शशिकुजसौराश्चन्द्र
भौमशनयः निशि रात्रौ वीर्यवन्तो बलिनः । शोबुधः